

MÚSICA

Espoli, mort i destrucció ambiental a la inauguració del Festival de Torroella

L'Agrupación Señor Serrano i el Cor Cererols hi presenten 'Extinció'

NÚRIA JUANICO
BARCELONA

El públic fidel de l'Agrupación Señor Serrano sap que en els seus espectacles sovint hi apareixen maquetes i objectes que ells mateixos manipulen en directe a l'escenari. La companyia, una de les més internacionals de Catalunya, es va fer un lloc a l'escena europea amb aquest particular llenguatge fet de cinema en viu, narració amb miniatures i *performance*. La seva última creació, però, queda lluny de tot això. "Necessitàvem provar una forma escènica i de creació totalment diferent. Volíem deixar de banda un llenguatge que ja dominem i que no ens pot aportar més, i per fer-ho vam decidir fer un salt al buit. Hem abandonat les maquetes i els objectes per treballar a escala humana", explica Alex Serrano, fundador i una de les ànimes de la companyia.

Per a aquesta nova aventura, l'Agrupación Señor Serrano tenia un lloc on caminar. El Teatro Real i el Teatro la Abadía de Madrid van proposar-los de crear un espectacle que barregés un repertori musical clàssic amb un llenguatge escènic contemporani. Van escollir dues composicions litúrgiques de Joan Cererols (1618-1680), la *Missa de batalla* i la *Missa pro defunctis*, i les van utilitzar de suport per crear una nova dramaturgia. El resultat

és l'espectacle *Extinció*, que inaugura el Festival de Torroella de Montgrí el 30 de juliol i després farà gira per l'estat espanyol.

En comptes d'articular la peça al voltant de la informació que volien transmetre, aquesta vegada s'han centrat en els símbols. "Ens dediquem a buscar imatges icòniques i referencials que tenim a la memò-

ria per preguntar-nos si hi ha una ànima i com ha anat transmutant d'una banda a l'altra", subratlla Serrano. *Extinció* orbita al voltant de tres històries. La primera és el viatge de Francisco de Orellana a la recerca d'El Dorado, que el va portar a resseguir tot l'Amazones durant vuit mesos. "És una travessa fascinant que marca l'inici de l'espoli. A

Una escena de l'espectacle *Extinció*. J.A.

ESCUDERO / FESTIVAL DE TORROELLA DE MONTGRÍ

partir d'aquell moment, la terra descoberta és foradada, penetrada i esclavitzada per extreure'n els recursos", diu el creador.

La segona línia dramàtica explora l'obsessió dels metges durant el Barroc per trobar el lloc del cos humà on resideix l'ànima. "Es dediquen a obrir els cadàvers amb la paradoxa que el cos és mort i l'ànima ha marxat. Busquen una absència", apunta Serrano. Aquelles dues recerques es troben en una tercera situada a l'època actual, en què "homes sense rostre perforen les entranyes de la Terra per trobar coltan, el mineral que dona vida als circuits dels telèfons mòbils i que està lligat a la nostra identitat, que portem a la butxaca".

Per escenificar-ho, l'espectacle compta amb un cor d'una quinzena de persones (el Cor Cererols), música en directe i les interpretacions de Carlota Grau i Marcel Borràs. La companyia no ha renunciat a la gravació d'imatges en directe, que projecten en una gran pantalla a l'escenari.

Un punt i a part

Després d'estrenar *Extinció*, la formació no tornarà enrere. "L'espectacle *The Mountain* [que va passar pel Lliure el 2021] ha estat un punt i a part. Ara aparem aquella manera de treballar fragmentada i multitràmita per crear a partir dels símbols. Estem feliços i tranquils perquè hem vist que hi ha vida després de les maquetes", diu Serrano. El proper projecte de la companyia també va cap aquí. Serà una peça sobre la relació entre l'individu i el col·lectiu "plàstica, visual i coreogràfica". De moment hi estan treballant, però tenen previst portar-la a Itàlia, França, els Països Baixos i, segurament, a Barcelona. —